

og den ærede Ordfører vilde tage et lignende Hensyn ved det eneste Punkt af dets Indstillinger, som jeg bestemt maa modsætte mig.

Ordføreren: Jeg tror, at den ærede Minister paa et Par Punkter har opfattet mig urigtig. Jeg har ikke anført, at han skulde have begaaet nogen Feiltagelse derved, at han i sin Opgivelse af den Byrde, der efter Lovforslaget vilde komme til at paahvile Communerne, ikke havde medregnet Udgiften til Klitfogernes Lønning, thi jeg hørte meget vel, at den ærede Minister, da han med et rundt Tal opgav denne Byrde til 3,900 Rb., udtrykkeligt tilspøede: exclusive Klitfogernes Lønning. Noget ganske Andet er det imidlertid, at man, naar man, som jeg gjorde, gaaer over til at anstille en Sammenligning mellem den fremtidige Byrde for Communerne og den nuværende Byrde for Klitfogene, naturligviis maa lægge Beløbet af Klitfogelønningen til den af Ministeren opgivne Sum. — En anden ikke ganske rigtig Opfattelse fra den ærede Ministers Side af mine Udtalelser var den, at han meente, jeg havde sagt, at man, naar man lagde disse Klitfogelønninger til den opgivne Sum af 3,900 Rb., vilde komme til en Byrde pr. Tønde Hartkorn i Communerne, der svarede til den Byrde pr. Tønde Hartkorn i Klitfogene, som nu finder Sted, da Byrden alene hviler paa disse. Dette har jeg ikke sagt, og dette har jeg fornødigviis heller ikke kunnet mene; men jeg har sagt, at, naar man lagde Summen af Klitfogernes Lønning til de 3,900 Rb., hvorved vi efter min aldeles løse Calculé nærmede os til en samlet Udgiftsum for Kommunen af henved 5,000 Rb., naaede vi meget nær hen til Beløbet af den Byrde, der efter Ministerens Opgivelse nu hviler paa Klitfogene, nemlig 5,347 Rb., idet der kun blev nogle faa Hundrede Dalers Forskjel. At imidlertid denne Byrde, naar den fordeles paa 19,332 Tdr. Hartkorn, maa blive betydeligt mindre, end naar den fordeles paa 13,000 Tdr. Hartkorn, forstaaer sig af sig selv, saa daarligen Regnemester er jeg dog ikke, at jeg ikke nok skulde kunne fatte det. — Den ærede Minister sagde endelig, at jeg havde udtalt, at man skulde see til at forebygge den Misforstaaelse, som kunde blive en Følge af, at man ikke vedtog

forskjellige Forslag, men saaledes har jeg ikke udtalt mig; jeg har ikke udtalt mig paa en Maade, der kunde berettige Ministeren til at svare mig, at denne Sætning i sin Conseqvents kunde føre meget vidt. Jeg har kun fremhævet, at naar det viste sig, at Gjenstanden, hvorom Striden dreiede sig, var ringe, ja, saa ringe, at den ærede Minister selv maatte sige, at det var en aldeles ligegyldig Sag for Amtsscommunen, vilde man gjøre en god Gjærning i med Loven ved at forandre et Punkt, som ganske vist vil vække Frygt og Misnøje paa mange Steder. Naar man kan købe almindelig Tilfredshed med Loven i de Egne, hvor den skal anvendes, ved at offere Noget, som den ærede Minister selv erkjender for at være høist ringe og meget ligegyldigt for Amtsscommunen, tror jeg, man godt kan staae sig ved at gjøre dette Kjøb, og Andet har jeg ikke udtalt. — Den ærede Minister siger, at det er uforstaaeligt for ham, at jeg ikke kan see den væsentlige Forandring i Forholdet, der skeer ved Lovudkastet, at jeg ikke kan see, at det, hvorpaa der ligger Vægt, ikke er denne ringe Sum for Amtsscommunen, men at det er et Princip, hvorefter Spørgsmaalet dreier sig; det er ham uforstaaeligt, at jeg ikke kan erkende, at Kommunen, naar den faaer større Indflydelse i disse Forhold, ogsaa skal bidrage Mere. Jeg svarer hertil, at dette forstaae vi meget godt, og derfor ere vi ogsaa villige til at lade de stedlige Egne bidrage Mere, end de hidtil have gjort. Naar man sammenlægger, hvad Kommunen og Kliteierne efter vort Forslag komme til at udrede, vil man see, at det bliver noget mere, end de udrede efter den nu bestaaende Ordning, idet der nemlig til $\frac{1}{4}$ af Udgiftsbeløbet kommer Lønninger til Fogderne samt Udgiften til at maatte bidrage mere end denne Hjerbedeel, idet $\frac{3}{4}$ af det, hvortil Udgiften er anslaaet, betales af Staten og Amtsscommunen, hvorefter Resten af Beløbet, uden Hensyn til, om Overslaget strækker til eller ikke, skal udredes af Kommunen og Kliteierne, hvilket kan føre til, at disse i Virkeligheden maae udrede mere end $\frac{1}{4}$ af den tilstedeværende Udgift. Jeg indrømmer, at Kommunen som Commune betragtet efter vort Forslag bliver heldigere stillet end nu; men det turde være et Spørgs-